

Mál nr. 190/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Kaskótrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Eigin áhætta.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 30. maí 2023 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 19. júní 2023.
3. Ódags. viðbótarathugasemdir M.

Málsatvik.

Af gögnum málsins má ráða að M hafi, með ódagsettri tjónstilkynningu, tilkynnt um tjón í kaskótryggingu A hjá V. Kemur þar fram að M hafi allt í einu tekið eftir skemmdum á bifreiðinni aftanverðri en viti ekki hvernig eða hvenær tjónið hafi atvikast. Hinn 18. mars 2023 varð svo árekstur milli A og bifreiðarinnar B, og var það tjón metið bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu B. Samkvæmt afsali dags. 11. apríl 2023 keypti V bifreiðina A af M í kjölfar þess áreksturs.

Í málskoti kvartar M undan því að V krefjist greiðslu eigin áhættu að fjárhæð 97.000 kr., vegna fyrrnefnda tjónsins, þrátt fyrir að það hafi aldrei verið bætt. V hafi leyst til sín bifreiðina og hafi hún verið seld V í því ástandi sem hún var, og hafi verið hennar miðað við ástand bifreiðarinnar eftir tjónið sem bótaskyldt var úr kaskótryggingu hennar. Hefði viðgerð farið fram hefði kaupverð bifreiðarinnar enda verið hærri. Gerir M því kröfu um að það fyrir nefndinni að úrskurðað verði um að V eigi ekki rétt á að krefjast greiðslu sjálfsábyrgðar.

Í bréfi V kemur fram að tjón á framhluta A hafi verið bótaskyldt úr lögboðinni ábyrgðartryggingu B hjá V enda hafi ökumaður þeirrar bifreiðar borið alla ábyrgð á árekstri aðila hinn 18. mars 2023. Það tjón og tjónið á afturhluta bifreiðarinnar, sem hafi verið bótaskyldt úr kaskótryggingu A, hafi saman leitt til þess að viðgerðarkostnaður hafi verið umfram verðmæti bifreiðarinnar. Á þeim grundvelli hafi V keypt A af M. Sé því ljóst að M hafi nýtt kaskótryggingu A og beri honum að greiða eigin áhættu til samræmis við skilmála váttryggingarinnar en þar komi fram að tryggður beri eigin áhættu, sem tilgreind sé í váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun, vegna hvers tjóns.

Álit.

Gögn þessa máls eru nokkuð takmörkuð. Þannig kemur t.a.m. ekki fram hvenær V veitti hinni ódagsettu tjónstilkynningu móttöku eða hvaða afgreiðslu krafa M fékk í kjölfarið. Liggur þá ekkert fyrir um umfang þess tjóns, sem M segir að hafi atvikast á „vormánuði 2022“. Hins vegar virðist óumdeilt að uppgjör þess eða viðgerð hafi ekki farið fram áður en V keypti bifreiðina skv. fyrirbyggjandi afsali. Í afsalinu kemur fram að ökutækið seljist í núverandi ástandi sem V hafi kynnt sér og sætti sig við. Þá kemur þar fram að ökutækið sé skemmt eftir umferðaróhapp og sé ekki haldið neinum galla umfram tjónið. Umsamið kaupverð sé þá kr. 2.300.000 kr. Engin frekari gögn liggja fyrir nefndinni um uppgjör aðila eða hvernig umsamið kaupverð var ákvarðað. Þá er ekkert í texta afsalsins eða öðrum málsgögnum sem sýnir fram á að um uppgjör vegna tjóns sem bótaskyldt er úr kaskótryggingu sé að ræða og er aðeins talað um „umferðaróhapp“ í eintölu í afsali. Af þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni verður því ekki annað ráðið en að bótauppgjör vegna þess tjóns sem M tilkynnti um með ódagsettri tjónstilkynningu hafi ekki farið fram og að kaupverð bifreiðarinnar hafi miðast við ástand hennar, þ.m.t. hugsanlegt tjón. Verður V, eins og mál þetta horfir við nefndinni, að bera hallann af sönnunarskorti hvað þetta varðar, enda verður að líta svo á að félaginu hefði verið í lófa lagið að færa fram frekari gögn máli sínu til stuðnings og upplýsa nánar um hvað lá að baki kaupum á A og mati á kaupverði hennar.

Niðurstaða.

V á ekki rétt á að krefja M um greiðslu eigin áhættu vegna kaskótryggingar A.

Reykjavík, 15. ágúst 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir